

Rigsdagstidende.

1860.   Forhandlingerne paa Folkethinget.   № 66.

Ellevte Session.

24de Møde.

Tirsdagen den 17de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Her er talt saa meget om, hvor nødvendig Gymnastikunderviisningen er for Legemet; der er fremhævet, hvad Digterne fige, hvorledes de gamle Fædre tænkte, og i hvor høi Grad de erkjendte Nødvendigheden af at kunne svømme og roe. Nu vide vi altsaa Allesammen, hvor vigtigt det er at vedligeholde og skjærpe Gymnastikunderviisningen paa Landet, naaget der læres der slet ikke at svømme og roe. Den ærede Rigsdagsmand (Hammerich) vil have, at Gymnastikunderviisningen skal vedblive paa Landet; fordi vore gamle Forfædre, som reiste paa Vikingetog, sloge Folk ihjel og seilede hjem med deres røvede Giendele, satte Priis paa at kunne svømme og roe; derfor skulde Ungdommen paa Landet lære Gymnastik, naaget de, som sagt, ikke lære hverken at svømme eller roe; det var meget godt udtænkt. Den ærede Rigsdagsmand (Falleisen), der talte efter Forslagsstilleren, yttrede sig, som om Gymnastikken ikke kunde foregaae paa anden Maade end ved en Indøvcerceren og ved visse bestemte Redskaber og Klattreanstalter, hvorimod jeg antager, at det kan være ligegyldigt, paa hvilken Maade den foregaaer. Jeg troer, at der gives mange Maader, hvorpaa man ved Legemsøvelser kan udvikle sine Legemskræfter, uden at det just behøver at skee paa en vis bestemt Maade; jeg troer ikke, at Legems-

øvelserne bør være afhængige af, at sber springes saa og saa mange Alen, at der klattres paa et Toug af en vis bestemt Tykkelse, og at Benene sættes paa en vis bestemt Maade paa dette Toug. Den ærede Taler gjorde sig saaledes skyldig i en stor Misforstaaelse, naar han talte om, at der fra et Sogn var skrevet, at Gymnastikunderviisningen gik fortræffelig, og da Gymnastik-Inspecturen kom derud, kunde han slet ikke finde noget Gymnastikapparat, og den ærede Taler da vilde anføre dette som et Bevis for, at det netop der stod meget daarligt til med Gymnastiken: men at der ikke var noget Gymnastikapparat beviser ingenlunde, at Gymnastikunderviisningen ikke var god paa dette Sted; den kunde være meget god derfor. Det er jo slet ikke sagt, at vore Forfædre for 2500 Aar siden havde saadanne Gymnastikapparater, og naar de ikke kunde have lært Gymnastik uden disse Apparater, saa vilde de have været meget slet stillede. Det viser sig altsaa, at man her taler om en Sag, som slet ikke vedkommer det foreliggende Lovforslag, men det gaaer ikke an; — naar man vil tale om et Lovforslag, saa skal man holde sig til dets Indhold. Det foreliggende Forslag gaaer ud paa, at det for Fremtiden skal overlades til Sogneforstanderskaberne at afgjøre, om Gymnastikunderviisningen skal drives, og da i hvilken Grad, indenfor de nødgjældende Lovbestemmelers Omraade, eller om den, paa Grund af Omstændighederne, for en Tid ganske skal sættes i Vero. Der er altsaa ikke Tale om at ophæve Gymnastikunderviisningen i de lærde Skoler, Seminarierne og i Kjøbstadsstolerne; men man glemmer bestandig den store Forskjel, der er